

Vivianne voetbalt
De verdwenen voetballen

Karakter Uitgevers B.V.

1

'Nog even wachten op Robin?' vroeg Vivianne. Ze maakte haar voetbaltas vast op haar fiets, ging half op het zadel zitten en steunde nog met haar voet op de grond.

'Ja, want ik fiets vandaag een eindje met hem mee,' zei Tezzy. 'Hij gaat eten bij zijn zus.' Tezzy sjoede wat aan haar tas en begon ongeduldig met haar fietsbel te bellen. 'Ik hoop wel dat hij een beetje opschiet.'

Op hetzelfde moment stapte Robin de kleedkamer van voetbalvereniging RoodWit uit.

'Ik kom al!' riep hij. Hij zette zijn uitpuilende sporttas op de bagagedrager van zijn fiets en kon maar net voorkomen dat die door het gewicht zou omvallen. Toen zocht hij in zijn broekzak naar zijn fietssleuteltje en haalde zijn fiets van het slot.

'Je bent echt de allerlaatste van het team,' zei Vivianne.

'Stond er een wachtrij voor de spiegel?' informeerde Tezzy liefjes. 'Zelfs Lévi is al klaar.'

'Haha,' zei Lévi. Hij strikte de veters van zijn schoen opnieuw en slingerde toen zijn sporttas over zijn rug.

'Tot woensdag, jongens. Enne... mooie doelpunten, Vivianne en Robin!' zei hij. Hij gaf Robin een boks en zei tegen Vivianne: 'Bij de wedstrijd van volgende week weer? Minimaal twee?'

'Als Tezzy zulke voorzetten blijft geven – wat mij betreft wel!' zei Vivianne lachend. 'Tot woensdag bij de training.'

Lévi zwaaide en vertrok via een wandelpaadje naar het parkeerterrein, waar zijn vader op hem wachtte.

Vivianne, Tezzy en Robin stapten op hun fiets en reden het tegelpad naast het clubgebouw af, naar de uitgang van het sportveld.

'Wat ik me afvroeg... Hebben jullie tijdens de tweede helft die man gezien?' vroeg Robin.

'Welke man?' zeiden Vivianne en Tezzy in koor.

'Niet dus,' zei Robin met een grinnik. 'Het viel me op dat er in de tweede helft opeens een man met een zonnebril langs de lijn stond.'

'Misschien de vader of opa van iemand van het team,' zei Vivianne.

'Zou kunnen,' zei Robin. 'Het maakt ook niet uit, maar ik had hem nog nooit eerder gezien. En de meeste ouders van de rest van het team ken ik inmiddels wel.'

'Dan was het vast iemand die van voetbal houdt en gewoon een leuke wedstrijd wilde zien,' zei Vivianne weer.

'Dan heeft hij mazzel gehad,' zei Tezzy. 'Het was ook een leuke wedstrijd. Ik vind dat we erg ons best hebben gedaan.'

Het tegelpad vanaf het voetbalveld kwam uit op het parkeerterrein. Vivianne reed linksaf het parkeerterrein op.

'Tot woensdag!' riep ze naar Tezzy en Robin.

'Joe, tot dan!' riep Tezzy terug.

Robin stak zijn hand op en zwaaide even.

'Hé!' riep hij toen.

Vivianne remde, zette haar fiets stil en keek om.

Robin en Tezzy stonden een eindje verderop. Robin bewoog zijn hoofd even in de richting van een rode sportauto die op het parkeerterrein stond. Voor die auto liep een man met een donkere zonnebril langzaam heen en weer, terwijl hij aan het telefoneren was.

Vivianne trok vragend haar wenkbrauwen op en wees met haar duim naar de man, zodra die weer was omgedraaid. Was dat de man die Robin bedoelde?

Robin knikte.

Vivianne keek onopvallend naar de man bij zijn sportwagen. Oké, zo op het eerste gezicht was er niks mis met die man, ook al had ze zelf waarschijnlijk een andere, mooiere zonnebril gekozen. Maar smaken verschillen. Je kon zo'n man er niet op aanspreken dat hij een lelijke zonnebril droeg. 'Meneer, gaat u eens snel van het parkeerterrein met uw lelijke zonnebril. Dat kunnen we hier niet hebben, hoor. Dat leidt ontzettend af bij het fietsen.' Vivianne grinnikte. Maar even serieus: ze zag het probleem niet. Er stond een man met een zonnebril voor zijn auto op het parkeerterrein van een sportveld. Nou en? Zolang hij niemand lastigviel, had hij toch het recht om te staan waar hij wilde? Dus stak ze haar duim op naar Robin en Tezzy. Niks aan de hand, bedoelde ze daarmee. Toen zwaaide ze naar hen en fietste naar huis.

Maar die avond kreeg ze een berichtje van Tezzy.

Tezzy schreef: 'Dus jij vond die vent oké?'

'Ja, voorlopig wel,' typte Vivianne terug. 'Ik zie het probleem niet. Hij mag toch staan waar hij wil?'

Tien minuten daarna piepte haar telefoon en verscheen er een berichtje van Robin op Viviannes scherm.

'Tezzy schrijft dat jij die vent oké vindt. Maar is het toch niet een beetje vreemd?' schreef hij. 'Er was niemand van ons team bij die vent. Wij waren de laatsten die van het voetbalveld vertrokken. Wat deed hij daar dan nog?'

Het tweede deel in de serie 'Vivianne voetbalt':

Een voetbalveld vol schapen

Het is een spannende tijd! Binnenkort mag Vivianne deelnemen aan de selectiedag voor de regioteams en haar vriendin Louise begint naast het voetbalveld een kinderboerderij. Helaas zijn niet alle bestuurders van de voetbalclub daar heel blij mee. Vooral niet als op de dag na de opening al een ezel op de middenstip staat. Dan ontvangt Louise thuis ook nog vervelende berichten. Vivianne wil Louise graag helpen, maar gaat dat niet ten koste van haar voorbereiding op de selectiedagen?

ISBN: 978 90 452 1550 1

Verschijnt eind 2018